

[Tyrol]

for at overskue kapitalens profitorienterede magt over arbejdsgiverne og beslutningsprocesserne vedrørende produktion og ressourceanvendelse. En trøstesløs fremmedgørelse med indbygget identitetskrise. Det er en forudsagt krise for det kapitalistiske samfund, en uundgåelig menneskelig krise ved siden af den økonomiske. Et godt udtryk for kapitalismens selvdestruerende, men altså også menneskedestruerende udvikling.

I arbejdet pådrager lønarbejderne sig arbejdsskader og i stigende arbejdsløshed psykiske lidelser. Det er ufatteligt, at indenrigsministeren i sin redegørelse kan glide så udglattende og teknokratisk uden om disse klasse-mæssige problemer. Der tales om forebyggende aktivitet uden indhold og kun i en meget begrænset del af redegørelsen. Nødvendigheden af at føre en effektiv kamp mod arbejdsløsheden og den omfattende usikkerhed, der er en følge af det kapitalistiske system, omtales overhovedet ikke. Det er abstrakt, teknokratisk forebyggelsesnak.

En central løsning skulle ifølge redegørelsen udgøres af det nye hokuspokusmiddel sundhedspædagogik. Det enkelte menneske skal lære, som det siges, at det selv har betydelige muligheder for at påvirke sin og andres sundhedstilstand og dermed har et medansvar for denne. Hulheden lyser ud af dette, når regeringens egne aktiviteter og de samfundsmæssige realiteter tages i betragtning. Er det en opfordring til, at beboerne skal tage hånd om deres egne sundhedsproblemer ved at lave blokade over for fupmoderniseringer og ejerlejlighedsudstyknings, der truer med at flytte dem over i usunde og snævre boliger? Nej. Politiaktionerne viser, at det ikke er tilfældet, og at boligforligene prioriterer profitinteresserne. De støtter økonomisk, fysisk og psykisk vold mod beboerne. Er det en opfordring til, at arbejderne stopper ethvert arbejde, hvor sundhedsforholdene kan drages i tvivl? Er det en opfordring til, at arbejderne tager hånd om sundhedsproblemerne ved at lave en arbejderstyret bedrifts-sundhedstjeneste til at modvirke og bekæmpe de klassebetonede sundhedsproblemer? Nej. Nedlægger arbejderne arbejdet på liv, ære og velfærd-paragraffen i hovedaftalen, står socialdemokratiske fagpampere oftest klar til at lade sagen afgøre ved faglig voldgift og arbejdsret.

Regeringens holdning til VS' forslag om en arbejderstyret bedrifts-sundhedstjeneste, som blev afvist, viser ligeledes hulheden i det nye begreb sundhedspædagogik.

Arbejderklassen skal ikke vente den store støtte fra socialdemokratiet til at vinde kontrollen med egen sundhedstilstand. Kapitalens og arbejdsgivernes magt og interesser beskyttes i stedet for. VS' forslag til revision af miljøloven blev afvist af regeringen af samme årsag. Sigtet i forslaget var klart sundhedsfremmende, men regeringen beskyttede kapitalisternes interesser. Forslaget fra VS omkring arbejdsmiljøloven blev ligeledes afvist med den samme målsætning.

Eksempel på eksempel kan trækkes frem på, at socialdemokratiets reelle vilje til forebyggende sundhedsarbejde og til at give lønarbejderne mulighed for at påvirke egen og andres sundhedstilstand er pantsat hos kapitalisterne og hos de borgerlige partier. Talen om den enkeltes medansvar for egen sundhedstilstand er således kun en ny udgave af de apparatfejlholdninger, der hidtil har præget sundhedspolitikken og forskningen, dvs. at årsagen til sygdom tillægges den enkeltes fysik og psyke og ikke så meget ses som samfundsskabt. Nu skal det være manglende ansvarlighed hos den enkelte, der er årsagen, altså igen en apparatfejl, og det på trods af at ansvaret ikke kan omsættes i handling uden at blive mødt med repressalier.

Den forebyggende aktivitet tænker indenrigsministeren da også skal ske gennem et centralistisk råd for sundhedsfremme og sygdomsforebyggelse, et såkaldt forebyggelsesråd. Rådets referencelinje skal være afgivelse af indstilling til indenrigsministeren via sundhedsstyrelsen. Den sædvanlige tunge, konserverende arbejdsgang. Brugerinteresserne kan dog tænkes at få en placering i rådet, siges der.

Via dette råd skal der så øves indflydelse på forebyggende aktiviteter i andre forvaltningsområder. Skal det have indflydelse på boligforligene? Næppe. Skal det have indflydelse på lovgivningsmagtens tilbagevendende miskaskforlig på arbejdsmarkedsløvgivningens område? Næppe. Det skal nok vise sig at være kejserens nye klæder om igen. For lønarbejderklassen er der ikke andet at stille op end at opbygge handlekraft i boligområderne og på arbejdspladserne og tage inden-